

Beware the Second Temptation

By Elder Scott D. Whiting
Of the Seventy

Hoiduge teisest kiusatusest

Vanem Scott D. Whiting
Seitsmekümnest

April 2025 general conference

Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them.

A couple of years ago, when I turned 12, I was invited to attend my first Aaronic Priesthood quorum overnight camp. This was a long-awaited invitation, as my father was a quorum leader and often went camping with the boys in the ward, while I was left at home.

When the day came, I was excited. And I must admit that I desperately wanted to fit in with the older boys. I was determined to prove myself. In that effort it wasn't long before I was tested to see if I would play along and be part of the group.

My assigned task was to get my father's car keys so a prank could be pulled on the leaders. I don't remember exactly what I said to convince my dad, but I soon ran to the group of boys with keys in hand, proud of my accomplishment.

Then came the next assignment. I was to unlock the car door and wedge a stick between the driver's seat-back and the car horn. And I was to lock the door so the horn would blare into the evening without any way for the leaders to access the car to remove the crude device.

Now, this is where the story turns painfully embarrassing for me. Once I secured the stick in place, I locked the door and ran as fast as I could to hide in a nearby patch of bushes. As I crouched down to the ground, I felt a searing pain. In the darkness and in my haste, I had sat upon a prickly pear cactus.

My screams of pain were drowned out by the blaring horn, and I had no recourse other than gingerly hobbling back to the car, confessing my

Ärge peitke end nende eest, kes teid armastavad ja toetavad. Pigem jookskite nende poole.

Paar aastat tagasi, kui ma sain 12, kutsuti mind esimesse Aaroni preesterluse kvoorumi öölaagrisse. Olin seda kutset ammu oodanud, kuna mu isa oli kvoorumi juht ja käis sageli koguduse poistega laagris, kuid mind jäeti koju.

Ma olin põnevil, kui see päev kätte jõudis. Ja ma pean tunnistama, et soovisin kangesti vanemate poistega klappida. Olin otsustanud ennast tõestada. Ei läinud kaua, kui mind proovile pandi, et näha, kas ma mängin kaasa ja kuulun kampa.

Ma sain ülesandeks isalt autovõtmed tuua, et juhtide kallal nalja teha. Ma ei mäleta täpselt, millega ma oma isa veensin, kuid peagi jooksin ma, võtmed käes, poistekamba juurde, olles ise oma saavutuse üle uhke.

Seejärel sain ma järgmise ülesande. Ma pidin autoukse avama ning juhiistme seljatoe ja helisignaalseadme vahele roika suruma. Seejärel pidin ma ukse lukustama, nii et signaal õhtu läbi pasundaks ja juhtidel poleks mingitki võimalust autosse minna ja seda algelist seadeldist eemaldada.

Nüüd siinkohal muutub see lugu minu jaoks valusalt piinlikuks. Kui olin roika kindlalt oma kohale pannud, lukustasin ma ukse ja jooksin nii kiiresti, kui jalad võtsid, lähedal asunud põõsaste varju. Kui ma maha kükitasin, tundsin kõrvetavat valu. Olin pimedas kiiruga viigikaktuse otsa istunud.

Pasundav signaal summutas mu valukarjed ja mul polnud muud võimalust, kui ettevaatlikult auto juurde tagasi komberdada, oma „patud” üles

“sins,” and seeking rudimentary and embarrassing medical attention.

The remainder of that night, I lay on my stomach in a tent while my father, using pliers, removed the cactus spines from my ... well, let me just say that I did not sit comfortably for several days afterward.

I have reflected on that experience many times. I can now laugh at the folly of my youth, even as some underlying principles have become clear to me.

Many patterns in human behavior seem to be common in the natural man—the desire to fit in, the desire to prove oneself, the fear of missing out, and the compelling need to hide so we avoid consequences. It is this final behavior I will focus on today—hiding after we do something that we should not.

Now, I am not equating my childish prank with grievous sin, but we can draw some parallels that may prove useful as we are tested in our mortal sojourn.

In the Garden of Eden, Adam and Eve had an idyllic circumstance—an abundance of food, the incomparable beauty of the garden—not only a garden of beauty but a garden with neither weeds nor prickly pears.

However, we also know that garden life limited their needed progression. The garden was not a final destination but a test, the first of many that would prove, prepare, and allow them to progress to their final destination of returning to the presence of the Father and the Son.

You will remember that there was opposition in the garden. Lucifer was allowed to try Adam and Eve. He first tempted Adam to partake of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. Remembering the commandment not to partake thereof, Adam resisted. Then came blessed Eve, who chose to partake of the fruit, convincing Adam to do likewise.

Later, Adam and Eve declared that this decision was necessary to fulfill Heavenly Father's plan. But by partaking of the fruit, they had transgressed the law—a law given them directly from the Father. The resulting and crushing understanding of good and evil must have left them in anguish when they heard the voice of the Father announcing His return to the garden. They realized they were naked, for they were indeed without clothing, having lived in a state of innocence. But perhaps more painful than

tunnistada ning piinlikult algelist arstiabi otsida.

Lebasin kogu ülejäänud öhtu telgis kõhuli, kui mu isa eemaldas tangidega kaktuse okkaid mu ... No olgu lihtsalt öeldud, et pärast seda ei saanud ma mitu päeva mugavalt istuda.

Ma olen selle kogemuse üle palju järele mõelnud. Nüüd võin ma oma nooruse rumaluse üle naerda, saanud samas selgeks ka mõned aluspõhimõtted.

Loomupärase inimese puhul näivad olevat tavalised paljud inimeste käitumismustrid, nagu soov kampa sobituda, soov end tõestada, hirm ilma jääda ja tungiv vajadus tagajärgede vältimiseks peitu pugeda. Täna keskendun ma sellele viimasele käitumisele ehk peitmisele, kui oleme teinud midagi, mida ei peaks.

Ma ei võrdsusta oma lapsikut vempu ränga patuga, kuid kuna meid pannakse surelikkuses viibides proovile, saame tõmmata paralleele, mis võivad kasulikuks osutuda.

Aadamal ja Eeval olid Eedeni aias idüllilised tingimused – külluslikult toitu, võrratult ilus aed – see aed ei olnud ainult ilus, vaid seal ei olnud ei umbrohtu ega ka viigikaktuseid.

Kuid me teame, et elu selles aias piiras neile vajalikku arengut. Aed ei olnud lõppsihtkoht, vaid proovilepanek, esimene paljudest, mis pidi nad järele proovima, ette valmistama ja laskma neil areneda lõppsihtkoha suunas ehk Isa ja Poja juurde naasmiseks.

Mäletate, et nad kogesid aias vastuseisu. Lutsiferil lubati Aadam ja Eeva proovile panna. Esmalt ahvatles ta Aadamat hea ja kurja tundmise puu vilja sööma. Aadamal oli meeles käsk, et seda ei tohi süüa, ja ta keeldus. Siis tuli õnnis Eeva, kes otsustas vilja süüa ja veenis ka Aadamat seda tegema.

Hiljem kuulutasid Aadam ja Eeva, et see otsus oli vajalik Taevase Isa plaani täitmiseks. Kuid vilja süües astusid nad üle seadusest, mille Taevane Isa ise oli neile andnud. Sellest tulenev ja muserdav arusaam heast ja kurjast tekitas neile ilmselt hingepeina, kui nad kuulsid Isa häält kuulutamas, et Ta on aeda naasmas. Nad mõistsid, et on alasti, sest nad olid tõesti ilma riideteta, kuna olid elanud süütuses seisundis. Kuid tol hetkel võis ilma riideteta olemisest veelgi valusam olla see, et nende üleastumine oli nüüd paljastatud. Nad olid

their being without clothing in that moment, they were now exposed for their transgression. They were defenseless and vulnerable. They were naked in every sense of the word.

Ever the opportunist, Lucifer, knowing their exposed and weakened state, tempted them yet again—this time to hide from God.

This temptation—I will call it the “second temptation”—is the temptation that may bring the greatest consequence if we succumb. Surely, to avoid all first temptations to break God’s law is optimal, but we know that all will succumb to a variety of first temptations here on earth. As we progress in our maturity and understanding, we hope that our strength to avoid first temptations will continually improve as we strive to become more like our Savior, Jesus Christ.

Some might attempt to hide from God because they don’t want to be discovered or exposed, and they feel shame or guilt. However, numerous scriptures teach us that hiding from God is impossible. I’ll share just a few.

The Lord teaches Jeremiah through the following questions: “Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do not I fill heaven and earth?”

And Job is taught:

“For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.

“There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.”

The psalmist David most poetically exclaims: “O Lord, thou hast searched me, and known me.

“Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off.

...

“For there is not a word in my tongue, but, lo, O Lord, thou knowest it altogether. ...

“Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?

“If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.”

New Converts

For those who have recently joined The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, the second temptation may seem particularly chal-

kaitsetud ja haavatavad. Nad olid sõna otseses mõttes igatepidi alasti.

Igavese oportunistina teadis Lutsifer nende paljastatud ja nõrgenenud olukorda ning ahvatles neid taas – seekord end Jumala eest ära peitma.

Sellel kiusatusel – ma nimetan seda „teiseks kiusatuseks” – võivad olla kõige tõsisemad tagajärjed, kui me sellele järele anname. Loomulikult oleks parim vältida kõiki esimesi kiusatusi Jumala seadust rikkuda, kuid me teame, et me kõik anname siin maa peale järele erinevatele esimestele kiusatustele. Me loodame, et küpsemaks saades ja arusaamise suurenedes ning püüdes saada rohkem oma Päästja, Jeesuse Kristuse sarnaseks, on meil ka üha enam jõudu esimest kiusatust vältida.

Mõni võib üritada end Jumala eest peita, kuna ta ei taha, et tema tegu välja tuleb või paljastatakse, ning tunneb häbi või süütunnet. Kuid arvukates pühakirjakohtades õpetatakse, et Jumala eest pole võimalik end peita. Jagan mõnda neist.

Issand õpetab Jeremijat järgmiste küsimuste abil: „Kas saab keegi ennast peita peidupaikadesse, ilma et mina teda näeksin? ütleb Jehoova. Eks mina täida taevast ja maad?”

Ja Iiobile õpetatakse:

„Sest tema silmad on igäihte teede peal ja ta näeb kõiki tema samme!

Ei ole pimedust ega varjulist paika, kuhu ülekohtutegijad saaksid peitu pugeda!”

Psalmilaulja Taavet hüüab eriti luuleliselt: „Jehoova, sa uurid mind läbi ja tunned mind!

Sina tead, millal ma maha istun ja millal ma tõusen; sa mõistad kaugelt ära mu mõtted! ..

Sest ei ole veel sõnagi mu keelele, näe, siis sa, Jehoova, tead selle kõik ära! ..

Kuhu ma võiksin minna su Vaimu eest? Ja kuhu ma põgeneksin su palge eest?

Kui ma astuksin taevasse, siis oled sina seal; kui ma teeksin endale aseme surmavalda, vaata, sina oled seal!”

Uued usulepöördunud

Hiljuti Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikuga liitunutele võib teine kiusatus näida eriti paljunõudlik. Te olete sõlminud ristimise kaudu

lenging. Through your baptism you have covenanted to take upon yourself the name of Jesus Christ, which for many includes a needed change of lifestyle. Changing one's lifestyle is not easy. Often it requires you to change habits and practices and even associations to progress toward your loving Heavenly Father.

The adversary knows that you may be vulnerable to his subtle attacks. He will make your past life, which left you unsatisfied in so many ways, now seem unrealistically attractive. The accuser, as he is called in the book of Revelation, will tempt you with thoughts that sound like this: "You aren't strong enough to change your life; you can't do this; you don't belong with these people; they will never accept you; you are too weak."

If these thoughts seem to ring true to you who are newly planted on the covenant path, we plead with you not to heed the accuser's voice. We love you; you can do it; we accept you; and with the Savior, you will have strength to do all. At a time when you need our love and support the most, don't be deceived into thinking that we will reject you if you take a step back into your prior lifestyle. Through the matchless power of the Atonement of Jesus Christ, you can be made whole again. But if you hide from Him and distance yourself from your newfound faith community, you distance yourself from the very source that can and will give you the strength to overcome.

A dear friend of mine, a recent convert, shared how difficult it is to sustain faith in isolation. There is great strength in becoming and remaining part of a supportive community—all stumbling yet progressing while blessed by the love of Jesus Christ.

President Russell M. Nelson has taught that "overcoming the world is not an event that happens in a day or two. It happens over a lifetime as we repeatedly embrace the doctrine of Christ. We cultivate faith in Jesus Christ by repenting daily and keeping covenants that endow us with power. We stay on the covenant path and are blessed with spiritual strength, personal revelation, increasing faith, and the ministering of angels."

If you incur a physical injury, your condition will deteriorate and may become life-threatening if you don't seek proper medical attention. That is true for spiritual wounds as well. Only,

lepingu, et võtate enda peale Jeesuse Kristuse nime, mis toob paljude jaoks kaasa vajaliku elustiili muutuse. Elustiili muutmine ei ole kerge. Armastava Taevase Isa poole liikumine nõuab sageli harjumuste ja tavade ning koguni tutvuste muutmist.

Vastane teab, et te võite olla tema kavalate rünnakute suhtes haavatavad. Ta muudab teie varasema elu, mis jättis teid mitmel viisil rahulolematuks, nüüd ebareaalselt kütkestavaks. Süüdistaja, nagu teda Ilmutuse raamatus kutsutakse, kiusab teid umbes järgmiselt kostvate mõtetega: „Sa pole piisavalt tugev, et oma elu muuta; sa ei saa sellega hakkama; sa ei kuulu nende inimeste sekka; nad ei võta sind kunagi omaks; sa oled liiga nõrk.”

Kui need mõtted kõlavad teile, keda on äsja lepingurajale istutatud, õiged, siis me palume, et te ei võtaks süüdistaja häält kuulda. Me armastame teid. Te saate hakkama. Me võtame teid omaks ja koos Päästjaga on teil jõudu kõigeks. Ajal, mil te vajate meie armastust ja tuge kõige enam, ärge laske end petta ega arvake, et me teid hülgame, kui te peaksite oma varasema elustiili suunas sammu tagasi astuma. Te võite Jeesuse Kristuse lepituse võrratu väe kaudu taas terveks saada. Kuid kui te end Tema eest ära peidate ja oma vast leitud usukogukonnast eemaldute, siis te eemaldate end allikast, mis võib anda ja ka annab teile jõudu katsumustest võitu saada.

Üks mu kallis, hiljuti uskupöördunud sõber, rääkis, kui raske on üksi jäädes usku säilitada. Toetava kogukonna osaks saamises ja sinna jäämises on suur jõud – kõik komistavad, kuid teevad ometi edusamme, lastes Jeesuse Kristuse armastusel end õnnistada.

President Russell M. Nelson on õpetanud, et „maailma äravõitmine ei ole sündmus, mis toimub ühe või kahe päevaga. See leiab aset kogu elu jooksul, kui me korduvalt Kristuse õpetuse omaks võtame. Me arendame usku Jeesusesse Kristusesse, tehes iga päev meelega parandust ja pidades lepinguid, mis meile väge annavad. Me püsime lepingurajal ja meid õnnistatakse vaimse jõu, isikliku ilmutuse, suurema usu ja inglite teenimisega.”

Füüsilise vigastuse puhul teie seisund halveneb ja võib muutuda ilma õiget arstiabi otsimata lausa eluohtlikuks. Sama kehtib ka vaimsete haavade puhul. Ainult et ravimata vaimsed

untreated spiritual wounds may threaten your eternal salvation. Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them. Good bishops, branch presidents, and leaders can help you access the healing power of the Atonement of Jesus Christ.

To those who may be in hiding, we implore you to come back. You need what the gospel and the Atonement of Jesus Christ offer, and we need what you offer. God knows your sins; you cannot hide from Him. Reconcile yourself before Him.

As His Saints, each of us must foster a culture of belonging in the Church that is loving, accepting, and encouraging of all who desire to progress along His path.

Beware this second temptation! Follow the counsel of prophets both ancient and modern and know that you cannot hide from a loving Father.

Instead, avail yourself of the miraculous healing power of the Atonement of Jesus Christ. This is the very purpose of our existence—to obtain a weakened and mortal body that is “subject to all manner of infirmities” and that will succumb to, sadly, many first temptations; to progress even when we fall to these temptations; and to seek divine help after doing so, that we might become more like our Savior and our Father in Heaven. It is His way. It is the only way. Of these truths I testify in the name of Jesus Christ, amen.

haavad võivad seada ohtu teie igavikulise pääste. Ärge peitke end nende eest, kes teid armastavad ja toetavad. Pigem jookskite nende poole. Tublid piiskopid, koguduse juhatajad ja juhid saavad aidata teil pääseda ligi Jeesuse Kristuse lepituse tervendavale väele.

Teie, kes te end võib-olla juba peidate, palun tulge tagasi. Te vajate seda, mida evangeelium ja Jeesuse Kristuse lepituse pakuvad, ja meie vajame seda, mida teie pakute. Jumal teab teie patte. Te ei saa end Tema eest peita. Lepitage end Tema ees.

Tema pühadena peab igaüks meist aitama tugevdada Kirikusse kuulumise kultuuri, kus armastatakse, aktsepteeritakse ja julgustatakse kõiki, kes soovivad Tema rajal edasi liikuda.

Hoiduge teisest kiusatusest! Järgige nii vana- kui ka nüüdisaja prohvetite nõuandeid ja teadke, et te ei saa end armastava Isa eest peita.

Kasutage hoopis ära Jeesuse Kristuse lepituse imeline tervendav vägi. See on meie olemasolu eesmärk – saada nõrgenenud ja surelik keha, mis on „aldis kõiksugu jõuetusele” ja annab kahjuks järele paljudele esimestele kiusatustele; areneda edasi ka siis, kui me neisse kiusatustesse langeme, ja otsida seejärel jumalikku abi, et võiksime saada üha enam oma Päästja ja oma Taevaisa sarnaseks. See on Tema viis. See on ainus viis. Tunnistan nendest tõdedest Jeesuse Kristuse nimel, aamen.